

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI – Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1899.

Treść: № 125. Rozporządzenie, zawierające przepis wykonawczy do części VI. cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, dotyczącego zmiany taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882.

125.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. lipca 1899,

celem wykonania cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120 zmieniającego ustawy, o podatkach pośrednich pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową tudzież austriacko-węgierską taryfą cową,

Część VI.

Zmiana postanowień powszechnej taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882,

Dz. u. p. Nr. 47.

Celem wykonania części VI. cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, wydaje się na podstawie części IX. tegoż cesarskiego rozporządzenia w porozumieniu z odnośnymi królewsko-węgierskimi Ministerstwami następujące postanowienia:

Oddział pierwszy.

Uiszczenie podatku spożywczego od towarów, podlegających temu podatkowi, a wprowadzonych przez linię cową.

Chwila uiszczenia podatku.

§. 1.

Podatek spożywczy od cukru t. nr. 17, 18, 19 a i 20 przywiezionego przez linię cową,

podatek spożywczy od piwa przywiezionego przez linię cową,

podatek od płynów wysokowowych pędzonych przywiezionych przez linię cową,

w końcu podatek spożywczy od oleju mineralnego t. nr. 120 i 121 c przywiezionego przez linię cową,

należy uścić równocześnie z celem przywozowem.

Nie wymaga się oddzielnego oznajmienia, lecz owszem deklaracja celem ocenia w przywozie, jest oraz oznajmieniem w celu uiszczenia podatku.

Podstawy wymiaru.

§. 2.

Podatek spożywczy od cukru i oleju mineralnego pobiera się z reguły za tę ilość wagi, którą przyjęto za podstawę do obliczenia dla przywozowego; nie będzie się zatem oddziennie oznaczać ilości, którą należy opodatkować.

Co do cukru jednak, który należy olicić według wagi brutto (syrop itp.), powinno się przyjmować za podstawę celem obliczenia podatku spożywczego wagę netto wykazaną w oryginalnej fakturze, jeżeli ją przedłożono równocześnie z deklaracją towarów a ona jest zgodną tak ze stanem przesyłki, jakież z innymi papierami przewodniemi, dalej gdy w tych papierach waga netto jest podana dla każdego naczynia w kilogramach i gdy także nie zachodzą żadne wątpliwości co do prawdziwości dat faktury. Gdy nie dopełniono jednego z tych warunków, wówczas w razie przywozu takiego cukru w beczkach, należy przyjmować za podstawę do obliczenia opłaty o ósm od sta zmniejszoną wagę oienia. Wagę netto innych opakowań należy w razie potrzeby oznać przez rzeczywiste przeusiesienie do innych naczyń a gdy znajduje się więcej naczyń tego samego rodzaju, wystarczy, jeżeli oznać się rzeczywistą tarę dla jednego naczynia, na którego wybór strona nie powinna mieć wpływu i gdy według tego oznaczenia obliczy się stosunkowo tarę dla reszty naczyń.

Podatek spożywczy od cukru taryfy numerów 17, 18 i 19 a wynosi 38 koron za 100 kilogramów netto, od cukru zaś taryfy numer 20 6 koron za 100 kilogramów netto.

Podatek spożywczy od piwa pobiera się po 34 halerzy za każdy hektolitr przywiezionej ilości piwa i za każdy stopień cukromierza brzeczkii zarodowej, to jest tej brzeczkii piwej, z której pochodzi przywiezione piwo.

Podatek od wódki pobiera się po 90 halerzy za każdy stopień hektolitrowy (litr) alkoholu zawartego w przywiezionym płynie wyskokowym pędzonym.

Oznanie podstaw wymiaru co do piwa.

§. 3.

a) Ilość.

Co do piwa w beczkach, mających znaki ocechowania, co do których nie zachodzą wątpliwości, należy oznać ilość według tych znaków.

W innych przypadkach należy stwierdzić ilość na podstawie dat faktury oryginalnej, jeżeli tą fakturę przedłożono równocześnie z deklaracją towarów a ona zgadza się nie tylko ze stanem przesyłki, lecz także z innymi papierami przewodniemi, wykazuje zawartość każdej poszczególniej beczki według miary litrowej i gdy także nie zachodzą wątpliwości co do prawdziwości faktury. Gdy nie można stwierdzić ilości ani na podstawie znaku ocechowania ani też na podstawie oryginalnej faktury, wówczas ilość

piwa należy oznać rachunkowo według wagi oienia a mianowicie obliczyć się ilość wyrażoną w litrach w ten sposób, że od wagi brutto wyrażonej w kilogramach co do beczek we wadze nie wyższej jak 80 kilogramów brutto, potrąci się 38 procentów, co do beczek zaś we wadze powyżej 80 kilogramów brutto, 33 procentów każdorzęsnej wagi brutto.

Co do piwa we flaszkach należy z flaszek każdego równego rozmiaru zbadać pojemność jednej flaszki, na której wybór strona wpływać nie powinna i zbadaną miarę pomnożyć ilością flaszek. Otwarcia napełnionej flaszki można zaniechać, gdy dostarczono flaszek próbnych a co do zgodności rozmiaru flaszek próbnych z flaszki stanowiącymi przesyłkę nie zachodzą wątpliwości.

b) Zawartość ekstraktu.

Jako zawartość ekstraktu brzeczkii zarodowej należy celem opodatkowania przyjmować:

co do piwa w beczkach 16 stopni cukromierza;
co do piwa we flaszkach 20 stopni cukromierza.

Wolno stronie żądać oznanienia rzeczywistej zawartości ekstraktu brzeczkii zarodowej celem wymiaru podatku spożywczego. To żądanie należy zamieścić w deklaracji celem oienia w przywozie. Celem zarządzenia w tym przypadku zbadania piwa przez znawców, należy po stwierdzeniu ilości piwa podlegającego opodatkowaniu pobrać próbki z poszczególnych naczyń, na których wybór strona wpływać nie powinna, następnie je zwiększać i po należytym przemieszaniu napełnić niemi trzy zupełnie czyste próbne flaszki.

Wystarczy, jeżeli z jednego naczynia każdych 20 naczyń przesyłki oraz każdej możliwej pozostałej reszty poniżej 20 naczyń, pobierze się po jednej próbce. W każdym przypadku, zatem wówczas, jeżeli w ogóle znajduje się mniej niż 20 naczyń, musi się pobrać próbki co najmniej z dwu naczyń każdej przesyłki. Z przesyłek piwa we flaszkach należy te próbki pobrać z poszczególnych pakunków w ten sposób, że poszczególne flaszki wyjmują się wyrywkowo z pakunku i przesyła się celem zbadania.

Próbne flaszki należy w obu przypadkach zamknąć hermetycznie i opieczętować tak pieczęcią urzędową jakież pieczęcią strony.

Celem kontroli tożsamości należy na każdej próbce umieścić kartkę i na niej uwidoczyć nazwisko oraz miejsce zamieszkania strony, nazwę i siedzibę urzędu clowego odprawiającego posyłkę

w przywozie, jakież bieżący numer rejestru deklaracji. Aby zapobiedz wymianie próbek należy karłki przypieczętować do flaszek próbnych.

Z trzech flaszek opieczętowanych a napełnionych pobraną próbką należy jedną po owinięciu słomą lub trzciną i po zapakowaniu do skrzyni drewnianej wyłożonej trocinami lub grysem, sieczką itp. wysłać bezzwłocznie do stacyi dla badań upoważnionej do wystawiania certyfikatów analizy co do piwa przeznaczonego do wywozu poza linię główną za zwrotiem podatku. Pozostałe dwie próbki powinien odnośnie urzędu celowego zatrzymać w urzędowem przechowaniu jako próbki rezerwowe.

Podatek spożywczy należy i w tych przypadkach wymierzyć tymczasowo przy sposobności odfrawienia posyłki w przywozie, przyjmując za podstawę zawartość ekstraktu brzeczki zarodowej na 16, względnie na 20 stopni eukromierza i uścić w kwocie wypadającej według tego wymiaru równocześnie z celem przywozowym z zastrzeżeniem dodatkowego sprostowania.

Po nadjęciu certyfikatu analizy, powinien odnośnie urzędu celowego nadwyżkę z kwoty uiszczonej tytułem podatku spożywczego po stracienniu z niej kosztów przesłania i kosztów zbadania próbek zwrócić stronie za nieostępłowanem potwierdzeniem odbioru, umieszczonem na certyfikacie analizy a nadto uwidocznici na doniesionem przez stronę potwierdzeniu zapłały kwoty pierwotnie uiszczonej (na kwicie celowym), także wyplatę kwoty wynikającej z obrachunku.

Certyfikat analizy opatrzony potwierdzeniem odbioru, należy dołączyć do rejestru restytucyjnego i w nim zapisać wyplataę.

Co do wywodu analizy próbek piwa, dalej co do sposobu wystosowania certyfikatów analizy, wreszcie co do wysokości taksy, którą należy uścić za zbadanie, należy zastosowywać analogiczne zarządzenia dodatku A, I. 3, oddział III przepisu wykonawczego o opałatkowaniu piwa z tem atoli ograniczeniem, że przy badaniu próbek piwa należy ograniczyć się zawsze tylko do stwierdzenia dat przytoczonych w punktach 1 do włącznie 6 odnośnej instrukcji. Wynikającą z analizy zawartość ekstraktu brzeczki zarodowej należy z pominięciem ułamków wynoszących mniej niż 0,1 stopnia eukromierza przyjmować za podstawę końcowego obliczenia przypadającego podatku spożywczego.

Oznaczenie podstaw wymiaru co do płynów wysokowych pędzonych.

§. 4.

a) Ilość.

Co do płynów wysokowych pędzonych oznacza się podstawy wymiaru przez stwierdzenie ilości i zawartości alkoholu według 100dzielnej skali alkoholometrowej.

Ilość płynów wysokowych pędzonych nadchodzących w naczyniach, opatrzonych krajową lub zagraniczną cechą, należy oznaczać według znaku tej cechy, jeżeli co do niej nie zachodzą wątpliwości.

Zawartość innych naczyń należy stwierdzić na podstawie dat oryginalnej faktury, jeżeli tę fakturę przedłożono równocześnie z deklaracją towarów, a ona zgadza się nie tylko ze stanem posyłki, lecz także z innymi papierami przewoźnymi, wykazuje w litrach zawartość każdego poszczególnego naczynia i gdy co do prawdziwości dat faktury nie zachodzą wątpliwości.

W innych przypadkach należy oznaczyć ilość płynów wysokowych pędzonych za pomocą laski Matievicscha, jeżeli te płyny są pomieszczone w naczyniach, co do których ta laska nadaje się w ogóle do użycia, albo przez rzeczywiste przelanie, albo też za pomocą kubicznego obliczenia.

Gdy w jednej posyłce znajduje się kilka naczyń widocznie o tych samych rozmiarach, wówczas należy zawartość jednego naczynia z każdego typu wielkości oznaczyć, a następnie ilość rachunkowo stwierdzić.

b) Zawartość alkoholowa.

Zawartość alkoholową w płynach wysokowych pędzonych niesłodzonych należy zbadać zawsze za pomocą studzielnego alkoholometru przepisanego dla kontroli podatku od wódki, jeżeli te płyny nadchodzą w beczkach lub innych naczyniach o większej objętości. Próbkę w celu zbadania stopni należy zaczerpnąć ze średniej warstwy naczynia. Gdy posyłka składa się z kilku naczyń, wówczas należy zbadać zawartość alkoholową oddzielnie co do każdego naczynia.

Gdy przewozi się płyny wysokowe pędzone we flaszach lub podobnych naczyniach o mniejszej pojemności lub wprawdzie we większych naczyniach, jednak o takiej jakości, iż ich zawartości alkoholowej nie można od razu sprawdzić alkoholometrem, wówczas z reguły nie należy badać zawartości alkoholu, lecz celem obliczenia opłaty od różnych rodzajów płynów wysokowych pędzonych przyjmować następujące przeciętne stopy wymiaru:

a) dla wódki francuskiej (Franzbrant-wein)	80 stopni
b), rumu	75 ,
c), araku	65 ,
d), whisky, absyntu, koniaku	60 ,
e), wiśniówka	55 ,
f), likieru, słodzonej wódki i innych płynów wysokowowych pędzonych	50 ,
studzień skali alkohometrowej.	

W razie zastosowania wymiaru według przeciętnej stopy należy zaniechać zupełnie otwarcia naczyni, jeżeli niema wątpliwości co do tego, która z powyższych przeciętnych stóp wymiaru odpowiada odnośnemu płynowi wysokowemu pędzonemu.

Stronom wolno jednak uiścić podatek od wódki także i od posyłek wyżej oznaczonego rodzaju według rzeczywistej zawartości alkoholowej.

Kto życzy sobie, aby w ten sposób oznaczono podatek, powinien to życzenie wyraźnie przytoczyć w deklaracji towarów. W takim przypadku należy oznaczyć rzeczywistą zawartość alkoholową stosownie do jakości płynów wysokowowych pędzonych, albo za pomocą alkohometru albo też w sposób przepisany dla sprawdzenia alkoholu w likierze, a określony w dodatku A, II B, l. 2 przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki a mianowicie, jeżeli znajduje się kilka gatunków płynów wysokowowych pędzonych dla każdego z tych gatunków oddziennie.

Potwierdzenie zapłaty.

§. 5

Potwierdzenie uiszczenia przypadającego podatku spożywczego umieszcza się w urzędowem piśmie, które należy wydać z powodu clowego odprawienia w przywozie.

Kwoty pobrane tytułem podatku spożywczego należy zapisywać w rejestrze poboru (wzór Nr. 6 instrukcji urzędowej dla wykonawczych urzędów) oddzielnie dla każdego przedmiotu opodatkowania. Z końcem miesiąca należy przenosić poszczególne sumy miesięczne do dziennika podatku spożywczego.

Oddział drugi.

Zmiany urzędowego abecadłowego spisu towarów do taryfy clowej.

§. 6.

A. Klasa taryfy IV (cukier).

Zmienioną zozporządzeniami z dnia 3. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 213, Dz. r. Nr. 184 i

z 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 50, Dz. r. Nr. 58 osnowę alinei 1, 2 i 3 i uwagi do wyrazu abecadłowego (Schlagwort) „Syrop“ zastąpi się nową osnową, która będzie opiewała:

„Syrop“ (roczyn z cukru) zawierający cukier trzcinowy (z buraków) lub cukier invertowy:

— zdany do spożycia przez ludzi Nr. 19 a 8 zł.

— niezdany do spożycia przez ludzi, melasa, Nr. 19 b 6 zł.

— roczyny innych rodzajów cukru (cukier skrobiowy [cukier gronowy, glikoza itp.], maltosa i cukier owocowy [lewuloza]) Nr. 20 . . . 11 zł.

— z przymieszką sacharyny, według Dz. u. p. Nr. 49, Dz. r. Nr. 57 zakazany bezwarunkowo w przywozie.

Obacz uwagę do klasy IV. taryfy i reskryptu z 20. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

Uwaga. Za niezdany do spożycia przez ludzi uważa się:

a) syrop zawierający cukier trzcinowy, który sprzedany na 75° Ballinga zawiera nie wyżej niż 56 od sta cukru trzcinowego i cukru innego rodzaju i co najmniej 7 od sta popiołu;

b) syrop invertowy, który w stanie suchym zawiera nie wyżej niż 33 od sta cukru wszelkiego rodzaju i co najmniej 3 3 od sta popiołu.

Za syropy zaprawione sacharyną uważa się wszystkie syropy, zawierające sacharynę lub inne podobne sztuczne przetwory słodkie.

Rozczyny z cukru Nr. 19 i skrobi itp., cukier Nr. 20 w stanie płynnym, mogą odprawiać z reguły tylko urzędy clowe wyposażone upoważnieniami głównego urzędu clowego po zasięgnięciu chemiczno-analitycznego orzeczenia. — Celem chemicznego zbadania należy pobrać dwie probki we wadze po pół kilograma i z tych jedną przesyłać do c. k. gospodarczo-chemicznej stacyi doświadczalnej w Wiedniu.“

Wyraz abecadłowy „cukier skrobiowy“ będzie opiewać:

„Cukier skrobiowy“ w stałym i płynnym stanie (glikoza, syrop skrobiowy) Nr. 20 . . . 11 zł.

— palony, obacz „barwik cukrowy“.

Obacz uwagę do klasy IV. taryfy, uwagi 2 i 4 do „cukru“ i reskrypt z 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „Gronowy cukier“ opiewa w nowej osnowie:

„Gronowy cukier“ w stanie stałym i płynnym (syrop kartoflany, glikoza) Nr. 20 . . . 11 zł.

Obacz uwagę do klasy IV. taryfy, uwagi 2 i 4 do „cukru” i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Uwagę 2 do wyrazu abecadłowego „cukier” zastąpi się następującą osnową:

„2. cukier skrobiowy (gronowy cukier), wybrany ze skrobi za pomocą kwasów lub z odwarem słodu (maltoza), należy w stanie suchym i płynnym do Nr. 20. Cukier skrobiowy w stanie stałym (kruchy cukier) przychodzi w masach bezkształtnych i lepkich, podobnych do mydła, lub skryształizowany w małych okrzeszynach brodawkowych jako biały proszek, a także w głowach. Cukier skrobiowy w stanie płynnym (glykoza, syrop skrobiowy, syrop z kartofli) jest syropem brunatnym, żółtawym lub jasnym jak woda.“

Przy końcu wyrazu abecadłowego „cukier” należy umieścić odsyłacz:

„Obacz także reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazie abecadłowym „kandyzowany cukier” należy wstawić stopę cła 11 zł. (zamiast 20 zł.) i na końcu umieścić odsyłacz:

„Obacz uwagę do klasy IV. taryfy i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 135, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „kruchy cukier” będzie opiewać:

„Kruchy cukier“ Nr. 20 11 zł.

„Obacz także cukier i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazie abecadłowym „melasa” należy umieścić Nr. 19 b (zamiast 20).

W wyrazie abecadłowym „mączka cukrowa” w pierwszej alinie powinien brzmieć przydział taryfowy:

Nr. 20 . . 11 zł., (zamiast Nr. 19 . . 15 zł.)

W drugiej alinie należy umieścić jako stopę cła 11 zł. (zamiast 20 zł.).

Przy końcu należy umieścić odsyłacz: „Obacz uwagę do klasy IV. taryfy i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

B. Klasa XIII taryfy (napoje).

Przy wyrazie abecadłowym „piwo” należy umieścić stopy cła 2 zł., względnie 7 zł. (zamiast 3 zł., względnie 8 zł.) i odsyłacz do reskryptu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

Wyraz abecadłowy „miód do picia” zmienia się jak następuje:

Miód do picia w beczkach lub flaszkach Nr. 77 a) 20 zł.

Wyraz abecadłowy „Gorzka esencja” należy uzupełnić w pierwszej alinie słowami „lub słodzona” z przydzieleniem do Nr. 76 a) 60 zł.

Drugą alinę należy skreślić i zamiast niej umieścić odsyłacz:

„Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „wódka i wódeczany wyskok” będzie opiewać:

„Wódka wszelkiego rodzaju, zaprawiona cukrem lub innymi przymieszkami Nr. 76 a) 60 zł.

— niezaprawiona Nr. 76 b) 44 zł.

Obacz uwagę do Nr. 76 i wyrazy abecadłowe, arak, rum, wódka francuska, koniak i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „Fernet” opiewa w nowej osnowie:

„Fernet” (wódka przyprawiona) niesłodzona lub słodzona Nr. 76 a) 60 zł.

„Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazach abecadłowych „Genewska” (wódka) i „Gin” należy opuszczać numer i stopę cła umieścić odsyłacz: „Obacz jałowcowa wódka”.

Wyraz abecadłowy „Wiśniowy wyskok” otrzymuje następującą nową osnowę:

„Wiśniowy wyskok, wiśniówka i wiśniowa wódka” niezaprawiona i niesłodzona Nr. 76 b) 44 zł.

— zaprawiona lub słodzona Nr. 76 a) 60 zł.

Uwaga. Jako zaprawioną wódkę wiśniową należy uważać wiśniową wódkę, wyrabianą przez nalanie wiśni wódką, lub przez dodanie soku wiśniowego do wódki.

„Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „jałowcowa wódka” będzie opiewać:

„Jałowcowa wódka (genewska, Gin) zaprawiona i niesłodzona Nr. 76 b) 44 zł.

— zaprawiona lub słodzona Nr. 76 a) 60 zł.

Obacz uwagę do Nr. 76 i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Wyraz abecadłowy „piołunowy (ekstrakt) wyciąg etc.” należy uzupełnić w pierwszej alinie słowami „lub słodzonej” z przydzieleniem do Nr. 76 a) 60 zł.

Drugą alinę należy skreślić i w odsyłaczu na końcu umieścić:

„i uwagę do Nr. 76, tudzież reskrypt z dnia 20. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

Przy wyrazach abecadłowych:

Arak, biskupia esencja (alinea 1), koniak, curaçao, esencje (alinea 1), wódka francuska złotówka (alinea 1), likiery, pącz i pączowa esencja, ratafia, rum i słodzone płyny wyskokowe pędzone należy umieścić jako stopę dla 60 zł. (zamiast 76 zł.) i odsyłacz do uwagi przy Nr. 76 i do reskryptu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

Również i przy wyrazach abecadłowych:

Eter (alinea 2), alkohol, arsza, tynktury do plam (alinea 2), tynktury przeciw owadom, przetwory z podpuszczki (alinea 2). Raki, śliwowica, spirytus (alinea 1), Whisky i wódka ze śliwek, należy umieścić jako stopę dla 44 zł. (zamiast 60 zł.) i uzupełnić te wyrazy odsyłaczem do uwagi przy Nr. 76 i do reskryptu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.

C. Klasa XXI taryfy (oleje mineralne).

Przy wyrazie abecadłowym „Oleje mineralne“ należy przy końcu umieścić uwagę:

„Co do poboru podatku za zużycie olejów mineralnych Nr. 120 do 121 c, obacz uwagę 2 do

klasy XXI. taryfy i reskrypt z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, Dz. r. Nr. 141.“

W uwadze 2 przy tym wyrazie abecadłowym (4 wiersz) należy zamiast „Nr. 119 a“ umieścić „Nr. 119“.

Stopes tary dla cukru.

§. 7.

Zmieniając postanowienia zawarte w rozporządzeniu Ministerstw skarbu i handlu z dnia 15. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 151, Dz. r. Nr. 27 zarządza się, aby stopy tary unormowane dla cukru Nr. 17, 18 i 19 obowiązywały i dla cukru w stanie stałym Nr. 17, 18 i 20 i aby ustanowioną dla syropu itp. Nr. 20 jedynastoprocentową stopę tary beczek wierzchnich, można zastosowywać do roczynów cukru Nr. 19 i 20.

Początek mocy obowiązującej.

§. 8.

Zarządzenia niniejszego reskryptu poczną obowiązywać co do artykułów Nrow 17 do 20 dnia 1. sierpnia 1899, co do palonych płynów spirytusowych Nr. 76 dnia 1. września 1899, a zresztą dnia 1. stycznia 1900.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.